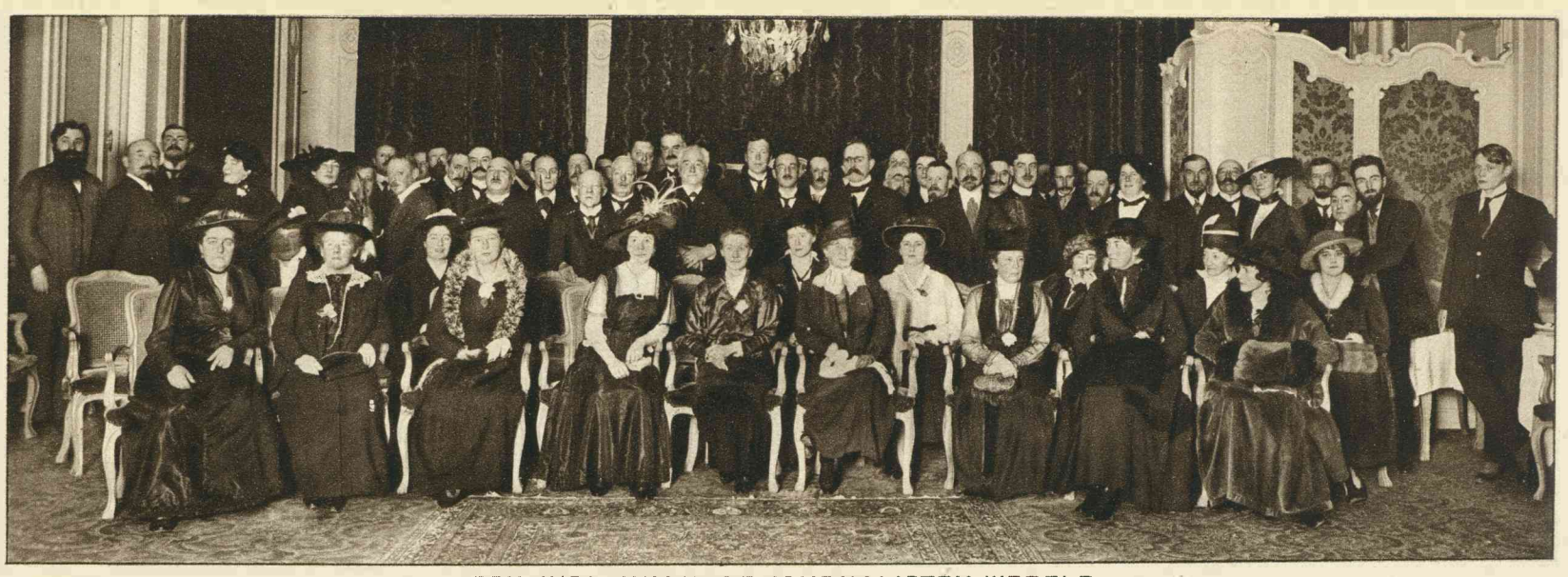

EEN JUBILEUM IN DE JOURNALISTEN-WERELD.

Door de redactie van de Groene Amsterdammer is ter gelegenheid van het verschijnen van haar 2000ste nummer in een der fraaie zalen van „Trianon" te Amsterdam een gezellige tea aangeboden aan de bekendste artistieke autoriteiten in Nederland. Hierboven de genoodigden, poseerend voor onzen fotograaf. *(V.F.B.)*

„Een nieuwen hoed!" zei ze kort en droog.

„O, zeker!" antwoordde haar broer met een gezicht of hem een kies getrokken werd, „ik dacht er juist zelf ook over. Ik . . ."

„En een nieuwen mantel," ging de dame voort.

„E . . . . . wat?" riep Janus uit, en zijn gelaat gaf een afspiegeling van den schrik die zijn hart beving.

„En een nieuwe boa!" ging de eischeres kalm voort.

Janus Huisman sprong eensklaps op in zijn stoel als een ruiter, wiens paard onverwachts in galop overgaat.

„Een nieuwe . . wat?" stotterde hij.

„Een boa!" antwoordde zijn zuster. „B—o—a, boa. Zoo'n ding van bont om mijn nek. 't Kan me niet schelen welk soort."

„Je maakt maar een grapje," zei Janus op zwakken toon.

„Zie ik er uit of ik grapjes maak?" klonk het grimmig uit Betjes mond.

„Ja!" antwoordde haar broer, met een zwakke poging om de zaak niet ernstig op te vatten.

„Zoo! — Nou, dan blijkt daaruit, dat je op het uiterlijk niet moet afgaan," klonk het zuurzoet, „want ik meen ieder woord!"

Janus keek hulpeloos naar het plafond, toen naar de pendule op den schoorsteen, om eindelijk zijn hardvochtige zuster weer aan te zien.

„Dat kan me wel vijftig gulden kosten," klaagde Janus met een snik in zijn stem.

„Misschien wel wat meer," antwoordde Betje beminnelijk. „Geef maar zestig en van hetgeen ik overhoud, koop ik een cadeautje voor jou."

Janus Huisman, met een gezicht als een oorwurm, stiet een geluid uit, dat het midden hield tusschen een vloek en een zucht.

„Ik kan 't niet betalen," mompelde hij.

Zijn zuster lachte spottend.

„Klets!" zei ze. „Wat? Je verdient geld als water met dien oorlog."

„Och, dat denk je maar," kreunde haar broer, terwijl hij meewarig het hoofd schudde. „'t Is ellendig met den groentenhandel. Als ik jou vertelde wat ze me laatst durfden vragen voor Brusselsch lof, dan kreeg je bepaald een beroerte!"

„Nou, vertel 't me dan maar niet; ik vraag je er toch niet naar?"

„Ja, en dan de bloemkool," ging Janus voort, „ordinaire rommel, daar betaalde ik verleden week toch . . ."

„'t Kan me geen lor schelen wat jij betaalde," viel de beminnelijke Betje haar broer in de reden. „Jij betaalt *mij* zestig gulden. Praat me niet van geen geld hebben, je hebt wel geld om Naatje te trouwen! Wat, als ik haar eens ging vertellen . . ."

T. MULDER.

C. L. A. v. LEEUWENSTEIJN.

TH. C. SPIERING.

De heer T. MULDER, directeur der firma van Gend en Loos te Den Helder, vierde een dezer dagen zijn 50-jarig ambtsjubileum. — Verleden week herdacht de heer C. L. A. v. LEEUWENSTEIJN, stationschef te Overveen, den dag waarop hij vóór 25 jaar in dienst trad bij de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij. — Den eersten November hoopt de heer Th. C. SPIERING te Amsterdam het feit te herdenken, dat hij vóór 50 jaar in betrekking kwam bij de firma C. A. Woltman Elpers, Zeepfabriek aldaar. Als bijzonderheid worde nog vermeld, dat de vader van den jubilaris 46 jaar bij genoemde firma is werkzaam geweest.

DE NIEUWE BURGEMEESTER VAN KOCKENGEN EN LAAG NIEUWKOOP.

De vorige week is de nieuwe burgemeester van Kockengen en Laag Nieuwkoop, de heer B. Collissendorff, op officieele wijze door de inwoners dier gemeenten gehuldigd. Op onze foto ziet men den nieuwen burgemeester (met ambtsketen om) temidden zijner familie en de leden der feestcommissie. *(V.F.B.)*

Juffrouw Betje hield op en keek haar broer doordringend aan.

„Ik zal het haar zeggen," ging ze voort, „als je me op veronderstel dat je het niet goed aanpakt," stamelde Janus, „veronderstel dat ze geen notitie neemt van je redenaties, en. . ."

„Die risico moet je op je nemen," was het ijskoude antwoord.

Janus Huisman, die de onverbiddelijkheid in zijns zusters oogen las, ging langzaam de kamer uit, de trap op naar boven en keerde binnen enkele minuten terug met een bankje van zestig.

„Toen ik dit gisteren van de spaarbank haalde," zei hij spijtig, „had ik niet gedacht . . ."

„Daar zou ik maar niet over piekeren, als ik jou was," zei zijn zuster, terwijl ze het bankbiljet opnam. „Kijk, 't is nu acht uur, om negen uur ben ik terug, snij jij in dien tusschentijd brood en zet koffie."

Zoodra zijn zuster vertrokken was, sloot de dikke groenteboer zijn winkel, stuurde zijn knechtje naar huis en begon het avondmaal gereed te maken. Daarna zijn pijp opstekende, wachtte hij de terugkomst van zijn gezant af.

Even over negenen kwam ze thuis.

„Hoe ben je geslaagd?" vroeg haar broer, terwijl ze haar hoed en mantel afdeed.

„O, zoo-zoo!" antwoordde ze nonchalant.

„Wat zei je?" vroeg hij weer.

„Ik heb een heelen boel dingen gezegd, die allemaal leugens waren," antwoordde juffrouw Bet, „en waarvoor ik hoop vergiffenis te krijgen," voegde ze er zedig bij, terwijl ze plaats nam aan de tafel.

„Hoe nam zij 't op?" vroeg Janus verder.

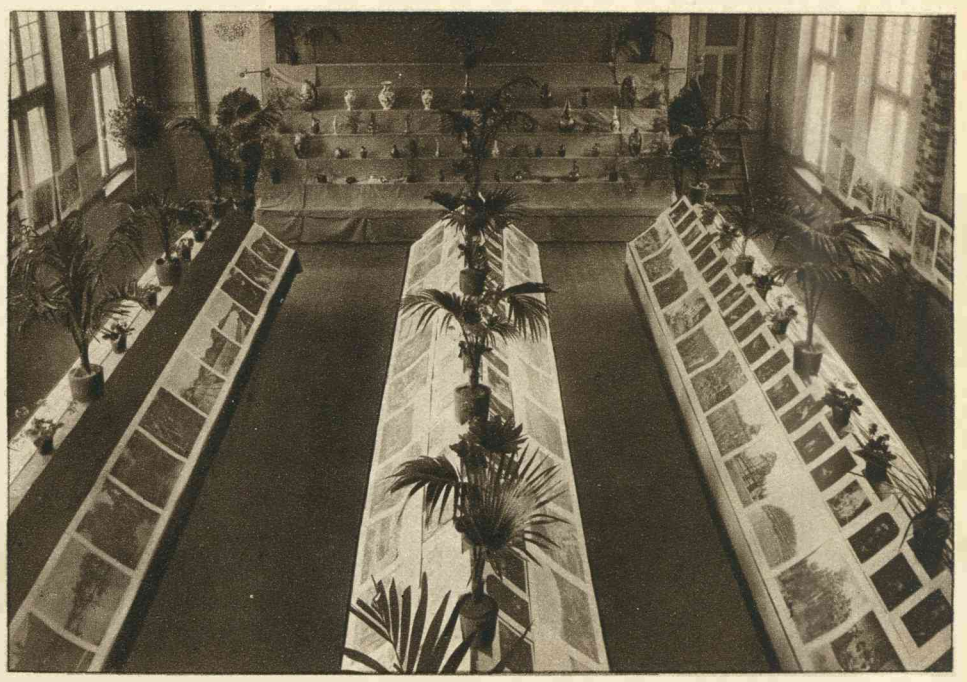
„Wel om je de waarheid te zeggen," antwoordde zijn zuster, „ze nam er niet veel notitie van."

Janus' gezicht werd aanmerkelijk langer.

„Maar dat is minder," zei de juffrouw, terwijl ze zich koffie inschonk. „Nou ik eenmaal met de zaak begonnen ben, zal ik ze voortzetten. Ik heb nog bijna een heele week voor me en geloof wel in staat te zijn indruk op haar te maken."

„Zou je . . zou je niet wat langer kunnen blijven tot de zaak geheel in 't reine is?" waagde Janus op te merken.

DE EERSTE R. K. OPENBARE LEESZAAL IN LIMBURG.

Te Heerlen is een R. K. Openbare Leeszaal geopend, die een eerste inrichting van dien aard in Limburg is. Onze foto's geven links: een kijkje in de keurig ingerichte, moderne leeszaal. Rechts: gezicht op de tentoonstelling van middeneeuwsche en moderne platen, gehouden ter gelegenheid van de opening der Leeszaal. *(Foto's Reihngans).*